

30 grudnia 1927 r.

URZĄD PATENTOWY

G 109 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 6423.

Kl. 51 e 6.

Romuald Aust
(Warszawa, Polska).

Przyrząd do nauki śpiewu i muzyki.

Zgłoszono 3 sierpnia 1925 r.

Udzielono 27 listopada 1926 r.

Nauka śpiewu, w znaczeniu nauki czytania nut głosem, napotyka w szkole na trudne do przezwyciężenia przeszkody, hamujące szybki rozwój muzykalności u dzieci. Przyczyną tego jest przede wszystkim nieuchwytność dźwięku i trudność oddziaływania na wyobraźnię w dziedzinie obcej zgoła dla większości osobników. Tej abstrakcyjności przedmiotu przeciwdziałać można jedynie przez zastosowanie pomocy ułatwiających poznawanie systemu muzycznego drogą pogładową i kojarzenia wrażeń wzrokowych ze słuchowymi. Zainteresowanie zaś obudzić można, czyniąc zadość naturalnemu popędowi dzieci do bezpośredniego, dotykającego obcowania z przyrządem muzycznym.

Niniejszy wynalazek dotyczy przyrządu, w którym zwykłe klawisze fortepiano-

we zastąpione są przez klawisze w kształcie nut. Do wywołania dźwięku najlepiej nadają się języczki metalowe, wprowadzane w drganie zapomocą prądu powietrza, i wydające dźwięk ciągły, podatny do zmian w natężeniu, o charakterze dźwięku fiszarmonji. Przyrząd taki musi z konieczności mieć kształt tablicy ściennej takich rozmiarów, ażeby wszystkie dzieci w klasie mogły widzieć te nuty-klawisze i brać udział w lekcji prowadzonej przy pomocy tej klawiatury nutowej.

W celu spotęgowania momentu wyrazistości przy grupowaniu dźwięków (w gamach, akordach, odległościach), oraz w celu uzdolnienia młodzieży do posługiwania się klawiaturą zwykłą, na tablicy tej mieści się klawiatura normalna, fortepianowa lub jej rysunek; przyczem białym klawi-

szom fortepianowym odpowiadają nuty białe (kółka), klawiszom zaś czarnym odpowiadają nuty ze znakami czarnymi, wyobrażającymi dźwięki chromatycznie podwyższone i obniżone.

Klawjatura nutowa, będąca pomocą do rozwoju słuchu muzycznego i czytania nut głosem, nie wystarcza, gdy chodzi o rozwój poczucia rytmu. Ponieważ metronom—w postaci oddzielnego przyrządu do wystukiwania i odmierzania taktu nie jest wygodny do użytku w szkole ze względu na zbyt małe rozmiary, zależność od podstawy doskonale poziomej i dostatecznie wysokiej, oraz ze względu na swą słabą konstrukcję do potrzeb szkoły niedostosowaną. Przeto na tablicy z klawjaturą nutową i fortepianową mieści się jednocześnie metronom o dużym, dla wszystkich widocznym wahadłem, poruszaniem działaniem ciężarka, sprężyny albo ciśnienia pneumatycznego, z podziałką normalną, która liczbą 60 oznacza czas sekundy.

Tym sposobem w jednym przyrządzie połączone są pomoce do dwóch podstawowych działów muzyki.

Ażeby przyrząd ten można z łatwością przenosić i zawieszać na ścianie, oraz ażeby do grania na nim można posługiwać się obydwoma rękami, tablica z klawjaturą nutową, klawjaturą normalną i metronomem oddzielona jest pod względem konstrukcyjnym od dmuchawy (miecha lub dmuchawy wirującej). Odłączenie dmuchawy od ta-

blicy pozwala na wprawianie dmuchawy w ruch nogą. Połączenie mechanizmu dźwiękowego tablicy z dmuchawą uskutecznia się zapomocą węża.

Rysunek przedstawia tablicę z klawjaturą nutową, klawjaturą normalną i metronomem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd muzyczny do nauki śpiewu i muzyki w postaci tablicy ściennej, znamieny tem, że nuty są jednocześnie klawiszami, służącymi do wywołania dźwięku.

2. Przyrząd muzyczny według zastrz. 1, znamieny tem, że nuty-klawisze białe odpowiadają białym klawiszom fortepianowym, czarne (lub zaopatrzone w czarne znaki) nuty-klawisze odpowiadają czarnym klawiszom fortepianowym.

3. Przyrząd muzyczny według zastrz. 1, znamieny tem, że współrzędnie z klawjaturą nutową umieszczona jest klawjatura fortepianowa lub jej rysunek.

4. Przyrząd muzyczny według zastrz. 1, znamieny tem, że uzupełnia go metronom.

5. Przyrząd muzyczny według zastrz. 1, znamieny tem, że dmuchawa tworzy odrębną całość i łączy się z mechanizmem dźwiękowym przyrządu zapomocą węża.

R o m u a l d A u s t.

